

blik actuele prospectus van Immofinanz. Volgens de Oostenrijker werd daarin de aankoop van de Immofinanz-aandelen als een veilige en risicoloze investering omschreven. Het prospectus bevatte evenwel onvolledige, onjuiste of bedrieglijke informatie volgens de Oostenrijkse investeerder.

Gelijkaardig aan ons artikel 61 van de prospectuswet van 16 juni 2006, bevat de Oostenrijkse wet op de kapitaalmarkten een bepaling dat de uitgevende instelling aansprakelijk is voor de door de belegger geleden schade ten gevolge van onjuiste of onvolledige informatie. Voor zover er geen sprake is van opzet is de aansprakelijkheid begrensd tot de betaalde koopprijs, te vermeerderen met kosten en interest. Op die basis vordert de Oostenrijkse investeerder bij wijze van schadevergoeding de vernietiging van de koopovereenkomst en de terugbetaling van de oorspronkelijke koopprijs in ruil voor de aandelen Immofinanz. Volgens Immofinanz is die vordering in strijd met o.a. de bepalingen tot instandhouding van het kapitaal van vennootschappen zoals vastgelegd in de Tweede Richtlijn en met de artikelen 12 en 13 van richtlijn 2009/101.

Het Hof van Justitie stelt dat de desbetreffende artikelen van de Tweede Richtlijn aldus moeten worden uitgelegd dat zij niet verhinderen dat een nationale regeling ter omzetting van de prospectus-, de transparantie- en de marktmisbruikrichtlijn bepaalt (i) dat een NV als uitgevende instelling aansprakelijk is jegens een verkrijger van aandelen van de vennootschap wegens schending van haar informatieverplichtingen en (ii) dat de betrokken vennootschap wegens die aansprakelijkheid verplicht is aan de verkrijger een met de aankoopprijs van de aandelen overeenstemmend bedrag terug te betalen en de aandelen terug te nemen.

Zulke betaling is volgens het Hof geen kapitaaluitkering in de zin van artikel 15 van de Tweede Richtlijn (*cf.* art. 617 W.Venn.) en aldus niet onderworpen aan de desbetreffende beperkingen. Een terugname van de aandelen die een investeerder koopt op basis van onjuiste informatie waarvan de verspreiding kan worden toegerekend aan de vennootschap, valt evenmin binnen het principiële verbod tot inkoop van eigen aandelen vastgelegd in artikel 18, 1. van de Tweede Richtlijn. Zulke verkrijging van eigen aandelen vloeit immers voort uit een wettelijke verplichting tot schadevergoeding. Het Hof verwijst hierbij ook naar artikel 20, 1., *sub d*) van de Tweede Richtlijn (*cf.* art. 620 W.Venn.). De beperkte mogelijkheden tot nietigverklaring van vennootschappen zoals vastgelegd in de artikelen 12 en 13 van richtlijn 2009/101 beletten evenmin dat, in de gegeven omstandigheden, een nationale regeling voorziet in de vernietiging met terugwerkende kracht van een overeenkomst tot koop van aandelen.

4. VERVOER/TRANSPORT

*Frank Stevens*⁷

Wetgeving/Législation

Wet 30 augustus 2013 houdende de Spoorcodex (BS 20 december 2013, p. 100.882)

TRANSPORT

Transport ferroviaire – Codification

VERVOER

Spoorwegvervoer – Codificatie

De Spoorcodex groepeert de diverse regelingen inzake de technische aspecten van de spoorexploitatie in België, die voordien door afzonderlijke wetten geregeld werden. Na een algemene eerste titel hebben de volgende titels betrekking op de scheiding tussen de vervoersactiviteit en het infrastructuurbeheer (2), het gebruik van de spoorweginfrastructuur (3), de exploitatieveiligheid van de spoorweginfrastructuur (4), de certificering van treinbestuurders (5), de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem in de EU (6), de controle en inspectie van de spoorwegen (7), en ten slotte een titel met opheffings- en overgangsbepalingen (8).

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Justitie 19 december 2013

Nipponkoa Insurance Co. / Inter-Zuid Transport

Zaak: C-452/12

VERVOER

Vervoer goederen over de weg – Internationaal vervoer – CMR-verdrag – Aanhangigheid- en uitvoerbaarheidsbepalingen CMR – Verhouding met verordening 44/2001 – Verklaring van rechtsprocedure – Zelfde onderwerp en zelfde oorzaak als de vordering tot vergoeding van de ladingschade

TRANSPORT

Transport par route – Transport international – Convention CMR – Dispositions CMR relatives à la litispendance et l'exécution – Lien avec le règlement 44/2001 – Procédure déclarative de droit – Même objet et même cause que l'action en indemnisation du dommage de chargement

Canon belaste Nippon Express met het vervoer van een lading producten van Nederland naar Duitsland. Nippon Express gaf de opdracht door aan Inter-Zuid Transport. De lading werd tijdens het transport gestolen. Canon stelde hierop een vordering tot schadevergoeding in lastens Nippon Express voor het Landgericht Krefeld (2007). Deze procedure werd in maart 2010 beëindigd

⁷ Advocaat te Antwerpen, docent Erasmus Universiteit Rotterdam.